

همیشه برای

گزارش

عکس: همشهری / رضا نوراله

در مرکز توانبخشی «ارمغان عصر» کم توانان ذهنی بزرگ می شوند و کار می آموزند

حوض نقاشی بچه‌های پلاک ۹

هیچ یک از بچه‌های پلاک ۹ بن بست شمس، فیلم سینمایی «حوض نقاشی» را ندیده‌اند و نمی‌دانند نگار جواهریان و شهاب حسینی برای به تصویر کشیدن غصه‌ها و شادی‌های مریم و رضا چه هنری به خرج داده‌اند. حتی کیارش که عشق فیلم است، نمی‌داند مریم و رضا که به قلم حامد محمدی خلق شده‌اند، کمی شبیه آنها هستند، اما اگر کیارش و دوستانش

رابعه تیموری

روزنامه‌نگار

راز مصطفی

بچه‌ها سلاکت و آرام سر جایشان نشسته‌اند تا خانم مربی دفترهای مشق و نقاشی را چک کند، اختلاط‌هایشان هم درگوشی و بی صداست و مراقبت‌های صبور و خوش اخلاقشان از هیاهوی آنها دلگیر نشود. درس‌شان به خواندن و نوشتن دور قلمی‌ها رسیده و باید امشب هم درخت کاغذی را که خانم مربی برش زده توی دفتر بچسباند و هم ۳ سؤال ریاضی را پاسخ دهند. کیارش بهتر از همه هم‌کلاسی‌هایش می‌تواند اعداد را بنویسد و حسین قلی با آنکه با الهام گرفتن از داستان‌های مختلف انشاهای محشری می‌نویسد، برای نوشتن اعداد باید از بزرگترها کمک بگیرد. علیرضا هم که از شاگردان اوتیسم کلاس است، رنگ‌های مختلف را خوب می‌شناسد و دستخط خوبی دارد، ولی میانه‌اش با اعداد و ارقام خوب نیست و شاید فردا بدون نوشتن تکالیفش سر کلاس بنشیند. مصطفی قرآن کوچکش را باز کرده و درحالی‌که انگشت اشاره‌اش را آرام و با دقت زیر خطوط و کلمات سوره انفال می‌کشد، سوره ناس را بلند می‌خواند. هنوز مرز از روی رامسر که سال ۱۳۹۱ با بچه‌ها و مربیان رفتند زیر زبان مصطفی مانده و منتظر است که خانم مدیر به وعده‌اش عمل کند و او و دوستانش را که پسرهای خوب و آقایی هستند دوباره به شمال ببرد. مصطفی برای نماز خواندن منتظر آنان نمی‌ماند و هر وقت دلش بگیرد چند رکعتی نماز می‌خواند و برای خانم مربی دعا می‌کند، ولی هنوز هیچ کس نفهمیده دعای او در حق مربی اش چیست.

داماد خانم مربی

سهیل هم خانم مربی کلاسش را با هیچ کس عوض نمی‌کند، ولی دلنگان خانم مربی قدیمی اش است که برای درمان بیماری به مرخصی رفته. سهیل نمی‌داند خانم مربی او فرزند دختر دارد یا نه، ولی آرزو دارد سهیل را به غلامی قبول کند.

در جست‌وجوی توانیایان مستعد

یکی از مهم‌ترین مشکلات توانیایان مجتمع ارمغان عصر کمبود تعداد سررویس رفت و آمد است و ۱۰ نفر از آنها که محل سکونتشان در محدوده خدمات‌رسانی ۸ سررویس رایگان مجموعه نیست، به دلیل مشکلات رفت و آمد خانه‌نشین شده‌اند. کریمی می‌گوید: «مادر حال شناسایی توانیایان هستیم که در زمینه‌های مختلف مهارت دارند، ما با چنین مرکزی از تباطی ندارند و زمینه بروز توانمندی آنها فراهم نشده است. ما می‌توانیم در تأمین مواد اولیه رشته‌های هنری مختلف و فروش دست‌سازهای این توانیایان به آنها کمک کنیم.» مرکز حرفه‌آموزی ارمغان عصر یکی از ۷ شعبه مجتمع توانبخشی ولیعصر (ع) است که از سال ۱۳۸۴ با هدف توانمندسازی و کمک به اشتغال توانیایان ذهنی ۳۵ تا ۳۵ سالگی با کف و ۳۹ توانیای پسر و ۴۰ دختر در آن مهارت می‌آموزند.

مکت

عکس: همشهری / رضا نوراله

این فیلم را می‌دیدند شاید دلشان می‌خواست ته قصه زندگی آنها مثل مریم و رضا نوشته شود، ولی به قول منتقدان حوض نقاشی، سرنوشت مریم و رضا برای همیشه یک قصه می‌ماند و واقعیت زندگی مریم و رضا در این پلاک جریان دارد. مریم مرکز توانبخشی ارمغان عصر، پشت در بسته این پلاک، برای پیدا کردن توانمندی‌های بچه‌های این خانه مادرانه تلاش می‌کند تا در دفتر زندگی آنها هم طرح‌ها و نقش‌های خوش رنگ تری خلق شود. مرکز توانبخشی ارمغان عصر ته بن بست شمس جا خوش کرده، در اواسط

خط تولیدی منظم

طبقه دوم در قرقق شاگردان کلاس‌های خیاطی و پیش حرفه‌ای است که مانند خط تولید یک کارگاه با هم کار می‌کنند. ساک‌های متقال تکه‌دوزی شده، سررویس خواب و سرویس‌های آشپزخانه‌ای که شاگردان کارگاه خیاطی می‌دوزند به هنر دست خیاطان کهنه کار پهلو می‌زند، اما در میان دختران هنرمند کلاسش سمیه برای یاد گرفتن ریزه‌کاری‌های خیاطی سماجت بیشتری دارد. سمیه فقط برای خوشحال کردن مادرش راضی شده این هنر خیلی سخت را یاد بگیرد، او می‌داند حسرت زیارت حرم امام (رضاع) به دل مادرش مانده و با گریه می‌گوید: «باید بودجه مملکت زیاد شود تا تخ و پارچه ارزان شود. آن وقت من خیلی زیاد کار می‌کنم تا مامانم را ببرم مشهد، یک شب توی هتل نگیب بماند و برود زیارت.» فر نوش هم مثل سمیه آرزو دارد دستش توی جیب خودش باشد و بهیستی آنها را استخدام کند. او و هم‌کلاسی‌هایش باسوادند و تا کلاس نهم مدارس استثنایی درس خوانده‌اند و بعضی از آنها هم بعد از گرفتن دیپلم برای یاد گرفتن هنر خیاطی و گل‌دوزی به اینجا آمده‌اند. خانم مربی خوب می‌داند حتی فنونش و سمیه که می‌تواند ساعت‌ها پای چرخ خیاطی بنشیند و دوخت و دوز کند، موقع دلنگانی حال کوک زدن و تکه‌دوزی می‌ندارند و باید لحن‌طاتی طولانی داد به دلشان بدهد و غصه‌های دل گنجشک‌شان را بشنود تا دوباره سر دماغ بشوند. دخترانی که دوره پیش حرفه‌ای را می‌گذرانند، بزرگ و دوزک و زیرسازی تولیدات حرفه‌ای‌ها را انجام می‌دهند و با کوک‌زنی، نقاشی و طراحی روی پارچه‌ها محصولات آنها را زیباتر و کارشان را آسان تر می‌کنند.

توانیایانی که توانمند شدند

شهرزاد توانست با توانمندی‌هایی که در ارمغان عصر به دست آورده وارد دانشگاه شود و در رشته طراحی دوخت تحصیل کند. مرال هم دیگر برای خودش خیاط قلابی شده و می‌تواند به تهیه سفارش دوخت سرویس آشپزخانه را انجام دهد. تعداد زیادی از پسرها هم وارد بازار کار شده‌اند و کم و بیش درآمد دارند. این اتفاقات قشنگ خستگی ۲۰ سال مادری کردن برای توانخواهان را از تن خانم مدیر در می‌آورد. کریمی می‌گوید: «خانواده‌هایی که عضو کم توان ذهنی دارند نگرانند که عزیزان شان چگونه می‌توانند به تنهایی و بدون سرپرست

گزارش ارقام

انفاق سحر جعفریان

کار هست، زیاد هم هست

درباره رویدادی که کارآفرینان و صاحبان شرکت‌های دانش‌بنیان را به کار جوانی می‌رساند

۱۰هزار شرکت دانش‌بنیان

سال ۱۴۰۳ تعداد شرکت‌های دانش‌بنیان به عدد امیدوارکننده ۱۰هزار شرکت نزدیک شده که با ایجاد اشتغال مستقیم برای ۳۷۰هزار نخبه و جویای کار و گردش مالی ۸۷۸هزار میلیارد تومانی، به‌زعم کارشناسان حوزه کسب‌وکار و اقتصاد، نقش مؤثری در تولید ناخالص ملی ایفا کرده‌است.

۱۰حوزه شرکت‌های نوآفرین

صاحبان و فعالان شرکت‌های نوآفرین و دانش‌بنیان در بیش از ۱۰حوزه فعال‌اند که از رتبه‌های اول تا سوم آنها (با تعداد شرکت‌های ثبتی ۳۰۵۸، ۳۰۵۶ و ۲۳۳۶) به حوزه‌های سخت‌افزارهای برق و الکترونیک، ماشین‌آلات و تجهیزات پیشرفته و همچنین فناوری اطلاعات و ارتباطات اختصاص دارد. آخرین حوزه که کمترین تعداد شرکت نوآفرین و دانش‌بنیان در آن فعالیت می‌کنند نیز صنایع فرهنگی و خلاق ۶۶ شرکت ثبتی است.

تعداد بیشتر با حوزه‌های افزون‌تر

یکی از جایگاه‌های شلوغ رویداد کاره‌های یادکنندگان آن از هر گروه سنی را شامل می‌شود به شرکت دانش‌بنیان نام‌آشنا در حوزه خدمات بانکی اختصاص دارد. متصدی آن، پسر جوانی است که در رویداد سال گذشته نیز حضور داشت. «پارسل توی دوره اول همین نمایشگاه بیشتر از ۲۰۰ تجربه و دانشجوی برای ما رزومه پر کردند که برای کمتر از ۱۰ نفر آنها موقعیت شغلی داشتیم. ولی امسال ظرفیت جذب حدود ۲۰ نفر را خواهیم داشت.» متصدی جایگاه دیگر که برندی معروف در حوزه کارایی است، می‌گوید: «اگر شرکت‌های دانش‌بنیان بیشتری با دسته‌بندی‌های مشخص در این نمایشگاه‌ها شرکت کنند، احتمال به‌هم‌رسانی بیشتری برای کارفرما و کارجو خواهد بود. مثلاً اغلب این ۲۵ شرکتی که در این دوره حضور دارند، به دنبال نیروهای متخصص در حوزه آنتی و برنامه‌نویسی هستند در حالی که بیشتر بازدیدکنندگان تاکنون از رشته‌های نظری، تجربی و حسابداری بوده‌اند.»

درآمد بالا و ردیف شغلی خاص

دانشجویان ترم آخر در رشته‌های دانشگاهی مانند حسابداری، عکاسی، معماری و طراحی لباس، جمعیت فراوانی در بین بازدیدکنندگان دارند. مهدی یکی از آنهاست که ساعت‌ها همراه دوستش در نمایشگاه وقت گذرانده «به‌نظم فقط نباید از شرکت‌های دانش‌بنیان طراز اول دعوت کنند. باید از شرکت‌های دیگر در رده متوسط هم اینجا حضور داشته باشند. چون شرکت دانش‌بنیان درجه یک چندان تمایلی به جذب من بدون رزومه و سابقه ندارد!» سامیار، دوست اوست که اینطور تأیید می‌کند: «به غیر از این، باید وضعیت جذب را مشخص کنند چون تعدادی از این شرکت‌ها فقط به دنبال کارآموز هستند.» تعداد دانشجویان و کارجویان دختر هم کم نیست، نرس یکی از آنهاست که به نکته جالبی اشاره می‌کند: «واقعا کار هست، به‌ویژه برای آنها که اول کار دنبال درآمد‌های بالا و ردیف شغلی‌های خاصی نیستند.»

۱۰هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری

سپاسواش ملکی فر، معاون صندوق توسعه و شکوفایی ریاست جمهوری می‌گوید: خبر خوب ما به جوانان صاحب ایده، تخصص و مهارت این است که امسال سرمایه صندوق به ۱۰هزار میلیارد تومان افزایش یافته و این یعنی پشتیبانی بیشتر و بهتر نه فقط برای نخبگان که برای همه جوانان جوانی کار.

